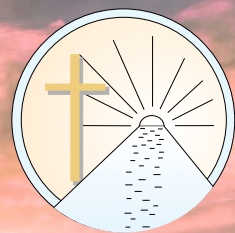

SIONS

Missionstidning

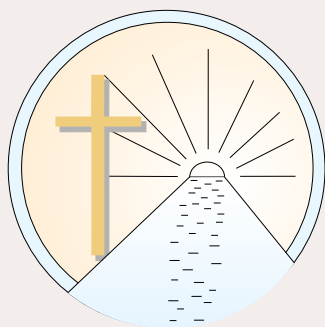

Nr 11/2025

Reformationsdagen
Angrepp mot Bibeln
– förr och nu

Dölj inte ditt ansikte
för mig, då blir jag som de
som går ner i graven. Låt mig
möta din nåd på morgonen,
för jag litar på dig.

PSALTAREN 143:7-8

UTGIVARE
Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

ANSVARIG REDAKTÖR
Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 217 5410

REDAKTIONSRÅD
Joel Ahlvik, Magnus Enlund,
Kristian Gäddnäs, Eva Hag-
näs, Karl-Henrik Snellman
och Jerry Sundkvist

LAYOUT
Firma David Forsblom
Tfn +358 50 408 6989
david.l.e.forsblom@gmail.com

ISSN 1455-8882 (print)
ISSN 2490-0869 (web)

TRYCK
Forsberg Print&Package
Group Oy

SIONS

Missionstidning

Nr 11/2025

REDAKTÖRENS HÄLSNING Reformationdagen:
Angrepp på Bibeln – förr och nu 4-6

VARDAGSTRO Spegeln 7

BARNATRO Under i Bibeln:
Gud väljer David till kung 8-9

UNGDOMSFLIK Fyra år i tjänst
som ungdomsarbetsledare 10-11

Sem och Jafet som förebilder 12-13

Traditionella mässor i Österbotten 14-15

Dyrka det skapade eller Skaparen? 16-17

Om Kristus i den niceanska trosbekännelsen 18-19

Trons frukt är bekännelsen 20-22

Information om prenumerationer 23

Kommande helgdagar

Alla helgons dag • MATT 5:1-12 • *De heligas gemenskap*
Tjugoförsta söndagen efter pingst • MATT 22:1-14 • *Jesu sändebud*
Reformationdagen • JOH 4:46-53 • *Trons grund*
Uppbrottets söndag • MATT 25:1-13 • *Vaka!*
Domsöndagen • MATT 25:31-46 • *Kristus, Herre över allting*
Första söndagen i advent • MARK 11:1-10 • *Din konung kommer i ödmjukhet*

BEKÄNNELSESKRIFTERNA

Stora katekesen / Fjärde budet

Du skall hedra din fader och din moder. Detta faders- och modersstånd har Gud förlänat en särskild värdighet framför andra stånd, över vilka han härskar, i det han icke blott bjuder oss att älska, utan att hedra våra föräldrar.

Desslikes bör man ock tala om lydnad för världslig överhet, vilken, som sagt, utan undantag är att räkna till fadersståndet och vars myndighet har det allra vidsträcktaste omfång. Det är nämligen här icke fråga om

en enskild fader, utan överheten är så många gånger om fader, som det i landet finnes inbyggare, borgare eller undersåtar. Ty genom överheten liksom genom våra föräldrar givver och bevarar Gud åt oss uppehälle, hus och hem, skydd och säkerhet. Emedan nu överheten såsom sin högsta heder bär ett sådant namn och en sådan äretitel (faders-titeln), så äro vi ock skyldiga att hedra den och akta den såsom den dyrbaraste skatt och den ädlaste klenod på jorden. ✚

RADIERADE HELGSAMMAN- KOMSTER

- 2.11 Allhelgona, Risöhamn
- 9.11 Näs
- 16.11 Bosund, Lepplax
- 23.11 Punsar
- 30.11 Första advent, Flynnängen

*Medan jag såg på djuret
sattes troner fram, och
den Gamle av dagar satte
sig ner. Hans kläder var
vita som snö och håret på
hans huvud var som ren
ull. Hans tron var av elds-
lågor och dess hjul var av
flammande eld. En ström
av eld flödade och gick ut
från honom. Tusen gång-
er tusen tjänade honom,
och tiotusen gånger tiotu-
sen stod inför honom. Han
satte sig ner för att döma,
och böcker öppnades.*

DANIEL 7:9-10

Reformationsdagen

ANGREPP MOT BIBEN – FÖRR OCH NU

HUR VI LÄSER BIBELN är egentligen en enkel sak. Du inleder med en kort bön i hjärtat, sedan läser du och tar till dig vad texten säger. I bönen har du bett att den Helige Ande ska låta dig förstå det som står i texten. Sedan träffar du en vän som kanske tillhör en annan kyrka eller grupp med sin egen lära, och efter att du berättat de fina saker som den Helige Ande just har lärt dig i texten säger hon: »Det stämmer inte riktigt så som du läser, du borde förstå det från en annan synpunkt, ur ett annorlunda tolkningssätt.« Efter en stund är du inte längre lika glad.

Du har mött samma sak som våra reformatorer – Martin Luther och Tysklands trofasta teologer och pastorer – också mötte på sin tid. Luther fick för en gångs skull läsa i Bibeln just det som Bibeln tydligt säger – utan att en kilometerhög tolkningstradition, lastad på av predikanter, präster och påvar, stod i vägen. Sedan berättade han för andra vad han hade läst. Många läste på samma sätt och blev befriade av evangeliet. Men ledaren i Rom och hans legater menade att det bara var Luthers egen tolkning. Deras motargument var: »Tror du att du ensam har förstått vad Bibeln säger?«

»Tror du att du ensam har förstått vad Bibeln säger?« är tyvärr inte alls ett giltigt argument i en bibeldiskussion, utan ett maktspråk som nonchalerar en person som inte tillhör makteliten. Ett uppriktigt motargument hade i stället varit att ta samma bibelställe och, utgående från grundtexten

och textens sammanhang, påvisa varför den tidigare förståelsen skulle vara den rätta.

Under de följande månaderna och åren försökte Roms teologer också komma med synpunkter från Bibeln, men de kunde inte bygga en hållbar grund. Varför inte? Därför att deras egen lärouppfattning inte tillät det. Bibeln i sig själv är så klar i frågan om frälsningen att var och en kan läsa det på samma sätt som våra fäder läste det. Den Helige Ande är ingen dålig författare, utan ledde apostlarna så att det blev klart och tydligt skrivet från början.

TOLKNING OCH KONTEXT

»Har Gud verkligen sagt ...?« inledde ormen i paradiset. Ormen citerade inte rätt det Gud hade sagt, utan lade fram en ny betydelse genom sin tolkning. Tyvärr märkte inte Eva och Adam det. De tog till sig den nya tolkningen och tänkte: »Det här låter ju nästan som det Gud just har sagt, det kan inte vara helt fel.« Och de åt frukten. Ordet var inte orsaken till fallet, utan tolkningen.

Visst tolkar vi alla Bibeln, och det ska vi också göra. Men det är en annan fråga på vilket sätt vi tolkar. Gud har själv gett en tolkningsnyckel till Bibeln. Nyckeln är Kristus Messias, hans offerdöd för våra synder och hans uppståndelse till det nya livet (Luk 24). Märk att han gav nyckeln i samband med sin försoningsdöd och uppståndelse. Båda händelserna var konkreta, fysiska och skedde inför apostlarnas ögon. Vad betyder det? Det betyder att kontexten förankrad

i historiska händelser och ordet hör ihop. Bibelns budskap har sin av Gud givna kontext och ska inte tolkas utanför den. Jesus förstärkte också betydelsen av den rätta kontexten för rätt förståelse genom att visa sina sår, äta fisk och undervisa utifrån det ordet han redan tidigare hade sagt.

ANGREPP UNDER REFORMATIONEN

Bibelns text stod stor och levande inför reformatörernas ögon. Ett helt nytt, nästan oupptäckt landskap hade öppnat sig för dem. Det medeltida förändrigade tolkningssättet höll inte längre och användes inte av reformatörer som det enda sättet att läsa texter. Reformatorerna tog hänsyn till det som var gott i den medeltida traditionen men lämnade bort det som inte hade sin grund i Bibelns egen kontext och den »värld« som texten själv målade fram.

Det fanns flera punkter där medeltidens andliga sofism angrep Guds klara ord. Den största frågan gällde frälsningen. Var frälsningen inom människans räckhåll? Har människan kunskap och förmåga att ta bara ett steg mot Gud, så kommer Gud resten av vägen? Sådant får vi ibland höra även idag. Medeltidskyrkan sade samma sak på sitt sätt: »Gör din del först, så kommer Gud

nog när du bara lyckats göra ditt.« Men i det finns inget evangelium. Det är snarare andlig tortyr. Vad säger Bibeln?

Hur får vi tron? Jesus säger: »*Ingen kan komma till mig om inte Fadern som har sänt mig drar honom*« (Joh 6:44). Och Paulus säger: »*Tron kommer av predikan, och predikan i kraft av Kristi ord*« (Rom 10:17). I de citerade texterna slår Jesus fast människans oförmåga att komma till honom utan Gud, och Paulus förklarar hur får man den tro som Gud räknar till rättfärdighet. I båda citaten är det Gud som handlar. Så skedde det också med oss. Gud öppnade ditt hjärta, körde in med ordets vagnar genom öronen och skapade tron. Evangeliet är Guds kraft som skapar frälsande tro i människans hjärta – tydligt och klart!

Andra angrepp kom från reformatörer i Schweiz, från bröder i reformationens arbete, så att säga. »Nattvardens vin kan inte vara Jesu verkliga blod, hans blod ryms inte i vinet, och hans kropp och blod är bunden att sitta vid Faderns högra sida i himlen«, påstod de. De schweiziska teologerna stödde sig på förnuftet och formulerade den så kallade symbolläran, eftersom de inte kunde hålla fast i förnuftet vid vad Jesus hade sagt.

ANGREPP VI MÖTER IDAG

Tolkning, tolkning, tolkning – och påståenden om att Bibeln till och med motsäger sig själv – sådant får vi höra idag från vår tids sofister. I frågor om kvinnliga präster och om samkönade äktenskap har de ingenting i Bibeln som på allvar kan angripa Kristi kyrkas tvåtusenåriga lära. Därför måste de lösgöra sig från Bibelns kontext och i stället bygga sina tolkningar på egna principer och idéer.

En princip som ofta lyfts fram kan vi kalla »kulturprincipen«. Enligt den skulle Paulus ha varit så bunden av sin egen kultur att han måste skriva något som egentligen gick emot vad han i själva verket tänkte läromässigt. Hans verkliga syn skulle enligt dem ha varit det han skriver i Gal 3:28. Problemet med detta tolkningssätt är att det bygger på idén att Bibeln inte är enhetlig utan motsägelsefull. Man utgår från sin egen bibelsyn, en syn, där Bibeln är endast människornas tankar om Gud och inte inspirerad av Guds Ande. Men kristen tro har alltid utgått från samma bibelsyn som vår Herre hade: »Skriften kan inte upphävas« (Joh 10:35).

Vid sidan av kulturprincipen finns också ett mer »andligt« sätt att förklara Bibeln. Men även detta tappar både Bibelns text och dess kontext. Bibeltolkaren lösgör sig både från texten och från kulturprincipen, och lyfter sig i stället upp till »himmelska sfärer« – till och med in i Guds hjärta och tankar – för att få stöd för sin förklaring. Forskaren utrustar Guds sinne med sina egna idéer, till exempel om kärleken, och får Gud att framstå som en 2020-tals feminist. För sådant sätt att läsa Bibeln kan vi bara konstatera att där kontexten fattas, där fattas allt.

Mot dessa bibelsyner har Kristi kyrka hållit fast vid Kristi egen bibelsyn: »Skriften kan inte upphävas.« För Kristi kyrka är Bi-

beln den treenige Gudens verk. Gud har lett skribenterna in i samma sanning, som de tittat på från olika perspektiv. Liksom Gud är sanningen, så är också det han har gett sin kyrka i Bibeln en enhetlig sanning med en enhetlig lära, där Fadern och Sonen och den Helige Ande håller samman. »Men när han kommer, sanningens Ande, ska han leda er in i hela sanningen. Han ska inte tala av sig själv, utan bara tala det han hör ... Han ska förhärliga mig, för han ska ta av det som är mitt och förkunna det för er. Allt som Fadern har är mitt. Därför sade jag att han ska ta av det som är mitt och förkunna det för er« (Joh 16:14–15). Det som profeterna och apostlarna har skrivit har Anden gett: »Och det uppenbarades för dem att det inte var sig själva utan er de tjänade med sitt budskap. Detta har nu förkunnats för er genom dem som i den helige Ande, sänd från himlen, gav er evangeliet – ett budskap som änglar längtar att få blicka in i« (1 Pet 1:12).

TRYGGT FRAMÅT MED BIBELN

Det är en stor glädje att det också idag finns bibeltrogna forskare och teologer. Genom STI utbildas ännu fler. Sådana är Guds gåvor till församlingen, liksom också predikanter och pastorer som håller sig till Skriften. Gud verkar här på jorden både sanning och frälsning i och genom sitt klara ord. Därför har vi ingen orsak att skämmas eller dra oss undan dagens diskussioner. Vi har Guds ord. Han har talat klart och kan också idag tala samma klarspråk som han har gjort i 2000 år i sin egen utandade skrift Bibeln.

Ha en välsignad resa i Guds rike – »Evangeliet är Guds kraft till frälsning för var och en som tror« (Rom 1:16). +

Vesa Pöyhtäri

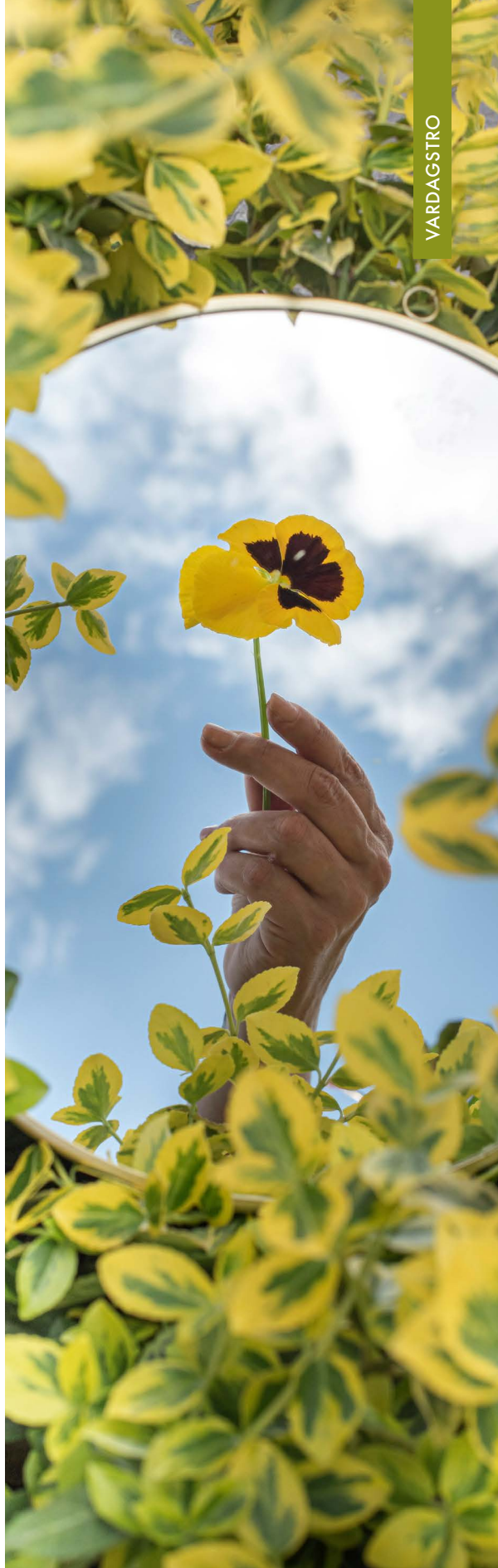
Spegeln

VILKA TANKAR VÄCKS INOMBORDS när man betraktar sig själv i spegeln om morgonen när man vaknar och stiger upp ur sängen? Eller om aftonen innan man går och lägger sig? Ibland kan tankar av tacksamhet förekomma, kanske har man upplevt några lyckostunder man varit med om under dagen. Ibland kan man känna besvikelse, dagen kanske inte riktigt blev som man tänkt sig. Därför vill man i sådana situationer kanske undvika se sig själv i spegeln.

Men hur ska vi människor förhålla oss till den människa som vetter strax emot en i spegeln, under olika tidpunkter på dygnet? Vi bara tvingas att konfrontera de känslor och tankar som förekommer när vi tittar oss själva i spegeln. Om vi tar distans till den ordlösa kommunikationen inför spegeln, ja betraktaren det är inte bara du och jag, utan det är en blick som tittar på oss med ömhet, kärlek och nåd. Det är en frälsare, full av förståelse och empati, en frälsare som gått bredvid dig och mig under dagens lopp.

När vi sätter undan den anklagande blicken som så ofta kan dyka upp i spegelbilden, då får vi betrakta oss själva med nya ögon, med Jesu kärleksfulla ögonkast som är full av respekt, nåd och förlåtelse. När vi medvetet låter Guds ögon hjälpa oss att betrakta oss själva i spegeln, då ser vi oss själva i en ny dager. Den människa vi ser mittemot oss är verkligen en Guds avbild, fantastiskt skapad, med omsorg. Därför får vi tänka såhär när vi ser oss själva i spegeln; Gud älskar den här människan, duet blir ett accepterat jag, älskad, sedd och bekräftad av Gud Fader. +

Magnus Enlund

UNDER I BIBELN:

Gud väljer David till kung

HAR DU HÖRT berättas om kung David? Kung David är en av de viktiga personerna i Gamla testamentet, den äldre delen av vår Bibel.

Du har kanske hört om när David kämpade mot jätten Goliat – och vann!? Kanske har du lyssnat på berättelsen i »Mina vänner i Bibeln« när David skjuter med sin slunga för att döda en björn, som annars skulle ha tagit ett får som David hade i uppgift att vakta.

Men har du hört hur det gick till när David blev vald till kung? Det ska jag berätta om nu.

En dag när David var ganska ung, en tonårig pojke, var han ute och vaktade sin pappa Isais får. Davids uppgift var att föra fåren till en plats där de kunde äta grönt

gräs och dricka friskt vatten. Han skulle också jaga bort farliga djur som kunde ta fåren, och hålla reda på fåren så att inget av dem kom bort.

Plötsligt, när David satt där och vaktade fåren, kom en av pappans tjänare. Han berättade att Davids skulle gå hem genast. Davids pappa hade fått besök, och han hade bjudit gästen på middag. Alla Davids bröder och deras pappa hade redan ätit tillsammans med deras gäst.

Tjänaren berättade vad som hade hänt under middagen; plötsligt hade gästen sagt till Isai: »Jag vill träffa alla dina söner, för Gud har valt ut en av dem till en alldeles speciell uppgift.« Alla bröderna hade förstås blivit förvånade och funderat; tänk om det är jag?

En efter en hade bröderna gått fram. Pappan hade börjat med att skicka fram den äldste sonen och tänkt; säkert vill Gud väl-signa min äldste son till en speciell uppgift. Men deras gäst hade tittat på en efter en av bröderna och skakat på huvudet. Nej, inte heller den brodern.

Nu berättade tjänaren att det var Davids tur. Alla andra bröder hade gått fram till gästen, men ingen av dem hade varit utvald. Tjänaren lämnade att se efter fåren, och David sprang hemåt. När han kom hem mötte han sin pappa, sina sex äldre bröder och en gammal man. Den gamle mannen presenterade sig som profeten Samuel. En profet är en person som kan höra Guds röst och berätta för andra människor vad Gud vill.

Profeten Samuel tittade länge på David. »Han är det. Den här pojken har Gud utvalt till en speciell uppgift«, sa han och hällde lite olja på Davids hår.

Profeten Samuel hörde eller kände Guds röst som sa; den här pojken är det, som ska bli nästa kung i landet Israel.

Sedan gick det flera år innan David verkligen blev kung, och den berättelsen innehåller många intressanta och spännande delar. Du kan gärna läsa om David i Barnens bibel, Seriebibeln eller den vanliga Bibeln. David ville hela sitt liv följa Gud. Han var »en kung efter Guds hjärta«. Det betyder inte att David var perfekt eller gjorde allt bra. Han gjorde också fel och behövde Guds förlåtelse. Och det fick han.

Du och jag är också människor som kan vara viktiga för någon annan. Be att Gud ska leda dig framåt och visa vilken uppgift han har tänkt för dig i ditt liv. Redan idag kan du finnas till för någon annan människa som behöver dig. +

Eva Hagnäs

Fyra år i tjänst som ungdoms- arbets- ledare

GUDS FRID UNGDOMAR! Jag har i skrivande stund (9.9.2025) varit ungdomsarbetsledare i nästan fyra års tid. (Min anställning började 27.9.2021.) Under den tiden har jag fått uppleva mycket och fått bekanta mig med många årskullar konfirmander, hållit hjälpledarutbildningar, ungdomssamlingar, undervisat på olika ställen m.m. Jag har även sammankallat, deltagit i utvärderingen och planeringen av barnlägersverksamheten, skrivit en hel del artiklar och hållit ungdomsprogram i media.

I mitt arbete är ungdomarna och unga vuxna i fokus och jobbet ligger på att främja att ungdomars andliga välmående. Det är lite olika arbetssätt i de olika arbetsuppgifterna, men huvudverktyget är alltid det samma. Det är Guds ord, och det verktyget får jag också själv leva av. Jag behöver ock-

så dagligen få ösa ur och leva av Guds nåd. Jag får uppleva misslyckanden och sorger, men också tacksamhet och glädje i arbetet när Gud har lett mig, mina fina kollegor och andra frivilligarbetare.

Under mina år har jag nästan varje månad skrivit artiklar till missionstidningen, men jag undrar ibland om de når fram till ungdomarna, även om min förhoppning är att de gör det. Jag tror nämligen att de flesta ungdomar lyssnar mer än läser i dagens samhälle. Därför har jag även tagit möjligheten att läsa in mina och andras artiklar och publicera dem så att de blir tillgängliga via radion och media.

Men det är inte bara artiklar som sänds och publiceras via media, utan jag har också fått vara med och fortsätta utvecklingen av radio-, och mediaarbetet för ungdomar och

unga vuxna med GF podden med olika inbjudna gäster och ordinarie medlemmar. Vi nådde i höst en milstolpe i GF podden då vi har publicerat över 100 avsnitt. Det är något jag gärna fortsätter med om det finns tid till det. Jag upplever att man behöver synas där ungdomarna rör sig i mediavärlden. Även om enbart mediaarbetet i sig inte räcker som näring för en kristen så hoppas jag att det kan vara ett bra tillskott i vardagslivet. (Ungdomsprogram/GF podden sänds i radion på fredag kl. 13:00 och 19:00 och publiceras på LFF:s radioarkiv och på Spotify.)

Ungdomar behöver få samlas tillsammans fysiskt kring Guds ord både på söndagsammankomster och gudstjänster. Jag tror även att ungdomssamlingar som samlar kring ordet, där man även får möjlighet att träffa jämnåriga kring kaffekoppen, är ytterst viktig i en tid som denna. Denna verksamhet har redan länge ansetts så viktig att man har koordinerat verksamheten så att man i bönehusföreningarna i Jakobstad, Larsmo, Karleby och Pedersöre har ett rullande system för de stora ungdomssamlingarna. Där håller bönehusföreningarna i tur och ordning de sk. Stora ungdomssamlingarna. Ungdomsutskottet (tidigare ungdomsrådet) samman kallat av ungdomsarbetsledaren ger då förslag på talare och tema till de stora ungdomssamlingarna som de självbestämmande bönehusföreningarnafärtaställningtill. (Ungdomsutskottet består av 1–2 medlemmar från varje bönehusförening som är valda av bönehusföreningarna.) Vissa av bönehusföreningarna har också egen tonårs-, och ungdomsverksamhet, och jag har också när tid har funnits fått hålla undervisningar på en del av dessa.

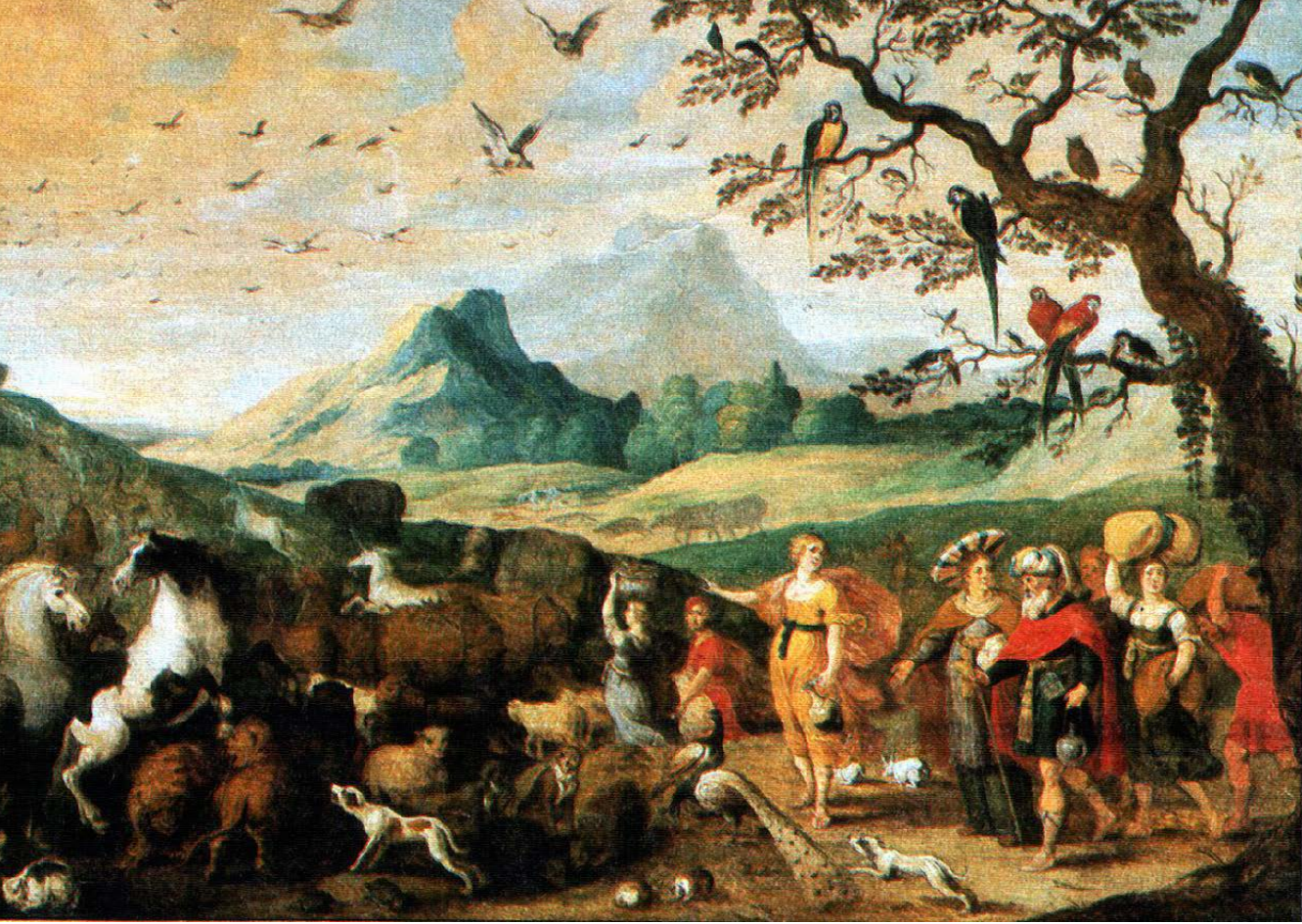
Skriftskolarbetet, som upptar en stor del av min arbetstid, upplever jag är en viktig tid, men också den därpå följande hjälple-
darutbildningen där ungdomarna frivilligt deltar för att växa i tron. De får där utrus-

tas till att tjäna och verka i LFF:s barnläger och skriftskolverksamhet, men också för att få redskap att tjäna i olika uppdrag som de kan väljas till i sina bönehusföreningar. Jag hoppas även att utbildningen skulle få vara till nytta i det kommande arbetslivet.

Själv får jag delta i ungdomssamlingar, hålla inledningsbön och olika undervisningar. Det är en glädje att få komma ut bland ungdomar och få lyfta fram frälsningen i Jesus Kristus, och andra viktiga aspekter i vår tro. Jag har förmånen att få brottas med bibeltexter och låta dem träffa mig i förberedelsen. Med Guds hjälp hoppas jag även att bibeltexten och det givna temat för kvällen träffar ungdomarna när jag håller ungdomssamling. Min förhoppning är också att jag de kvällar som jag deltar i ungdomssamlingar ska få finnas till för ungdomar som upplever sig kämpa med vissa särskilda synder, trösta någon sörjande eller delta i meningsfulla samtal. (Under ungdomssamlingar tror jag det är viktigt att se till att det finns både manliga och kvinnliga förebedjare och själasörjare.) Det händer sig att unga män tar kontakt med mig t.ex. via e-post om att få komma på samtal i efterhand, eller under andra tider. Enskilda samtal har jag haft en del och fler tar jag gärna emot.

Under åren har jag fått vara särskilt tacksam till Gud för det stora antalet frivilliga ungdomar och vuxna som engagerat sig i ungdoms-, skriftskol- och barnlägerverksamheten. Utan alla dessa skulle vår rörelse inte ha möjlighet att ordna så mycket verksamhet som vi har idag. Det finns så många som gör och har gjort mycket för våra ungdomar och att ha fått vara en del i detta under dessa fyra år är jag djupt tacksam över! +

Kevin Nyfelt,
ungdomsarbetsledare i LFF

Sem och Jafet som förebilder

I JESU NAMN. Jag vill stanna inför en text som vi läste om med barnen en kväll ur en seriebibel. Att läsa med barnen är en sak som man borde göra oftare och jag har flera gånger fått se hur Gud också talar till mig själv på samma gång.

Stycket handlade om när Noa blev drucken (1 Mos 10:20–27), hur Ham upptäckte honom och såg hans blygd och felaktigt gick och omtalade det för sina bröder. Men vi läser också att bröderna Sem och Jafet tar ett kläde, lägger det på sina skuldror och går baklänges in och täckte över deras faders blygd med ansiktena bortvända. Så att de inte såg sin faders blygd.

Barnen frågade om händelsen, och varför det som Ham gjorde var fel? Jag förklarade som jag tror och lämnade sedan att själv för egen del tänka på detta.

Hur är det med oss i vår tid? Har vi blivit Hams bröder och systrar eller får Sems och Jafets hjärtelag råda i oss?

Noa hade blivit drucken och låg utan kläder i sitt tält. Så går det för oss också idag, vi hamnar i synd och fel och vårt rätta onda väsende, vår blygd, blir uppenbar. Det har alla Guds barn erfarenhet av för egen del, men vi kan också bli vittnen till en annans felsteg på vägen, eller som Jesus säger, att en broder försyndar sig mot oss. Vad gör

vi då? Går vi genast ut och berättar för en tredje hur det gått för vår nästa och gör på det sättet saken värre utan en tanke på att hjälpa honom? Vi får be Gud att han bevarar oss från sådant! Men hur lär Jesus i Matt. 18, *»Om din broder syndar mot dig så gå och tillrättavisa honom enskilt mellan dig och honom.«* Och varför så? Jesus fortsätter, för att vinna din broder! Så att saken kan bli bra så fort som möjligt. Inte överbevisa vår nästa på ett mänskligt sätt utan vinna över den onde själafienden med Jesu blod, han som fått lurat din vän!

Vad gjorde Sem och Jafet när de hörde om det som hänt? De tog med sig ett kläde att skylla blygden med. Det var inte deras egna kläder utan jag tror att det var den klädnaden som vår Frälsare och Herre har vävt åt oss alla på Golgata, förlåtelsen i Jesu namn och blod.

De tog inte bara klädnaden med sig och gick dit in och täckte över honom. De gick in baklänges så att de inte skulle se något! O att vi skulle kunna göra på samma sätt! När vi kanske diskuterar med någon kristen som tänker annorlunda än vi gör. Eller vi kanske hör något som en annan gruppering gjort. Då borde vi närma oss denne eller dessa baklänges. Vad vill det säga? Jag tror det betyder att vi inte vill se hans eller hennes fel och brister eller vad de gjort, och ta fasta på dem såsom Ham gjorde.

Utan vi vill se vår frälsare Jesus i vår bror och syster. Uppriktigt tala också om svåra saker som finns ibland oss.

Gud må hjälpa oss när vi samtalar med dem som tänker annorlunda, att vi inte skulle göra det med den tanken att vi skall övervinna honom i ord. Men att vi skulle tänka såsom Paulus skriver i Rom 14:19: *»Så låt oss nu sträva efter det som tjänar till frid och det som inbördes tjänar till förbättring«*. Luther säger också i förklaringen till åttonde budet att vi skall tänka, tala gott och

tyda allt till det bästa. Då tror jag att vi besparas från många tråkigheter. Romarbrevet 14 är ett kapitel som vi får be Gud att han mera skulle förklara för oss i vår tid!

Ham blev en träl under alla trälarna bland sina bröder. Gud är den samma idag som han var då, och ser inte mellan fingrarna med människor i vår tid heller. Därför behöver vi också akta oss för denna synd. Om våra barn lär sig att det går för sig att baktala en annan kristen så tror jag inte att det på längre sikt bär goda frukter med sig.

Gud säger genom Jesaja till Israels folk och till oss idag (1:15–18): *»Och om ni än uträcker era händer, så gömmer jag dock bort mina ögon ifrån er. Och om ni än ber mycket, så hör jag er dock inte, ty era händer är fulla med blod. Två er, gör er rena, lägg bort ert onda väsende ifrån mina ögon. Upphör med det onda. Lär er att göra det som är gott, far efter det som är rätt, hjälp de förtryckta, skaffa rätt åt de faderlösa och hjälp änkornas sak. Så kom då sedan och låt oss gå till rätta med varandra, säger Herren. Om era synder än skulle vara blodröda, så skall de dock bli snövita, och om de än skulle vara rosenfärgade, så skall de dock bli såsom ull.«*

Må vi ännu gemensamt, med enad styrka, strida för Guds rike den tid som är kvar. *»Ha fördrag med varandra och förlåt varandra, om någon har något klagomål mot den andra, såsom Kristus har förlåtit er, gör också ni så«* (Kol 3:13).

Gud må ännu visa för oss alla vad mina synder har kostat Jesus och hur min vän måst lida för min skull. Den som fått mycket förlåtet, älskar mycket.

Vi ber Gud vår käre himmelske fader i Jesu namn att han skulle bevara mig och oss alla med ett ödmjukt och förlåtande hjärta. ✚

Ben Enkvist

Traditionella mässor i Österbotten

ETT STORT GLÄDJEÄMNE

»Jag gladdes när man sade till mig: 'Vi ska gå till Herrens hus.'« (Ps 122:1). Så utbrast David i sin pilgrimssång. David levde sitt liv inför Gud, han var smord och hade Guds nåd vilande över sig. Han var trygg var han än befann sig, vare sig i glädje eller sorg. Ändå var hans största glädje att fira gudstjänst i Herrens tempel, där alla Guds nådemedel fanns och förvaltades av de levitiska prästerna. Den Gud som hade gett honom nåd och kallelse för hans uppgifter var densamme som också hade lagt sin ordning för templet.

LAESTADIANISMEN SÖKER SIG TILL SINA RÖTTER

I Österbotten har vi redan i några år haft möjlighet att samlas regelbundet till mäsas i våra bönehus. Nu senast har den möjligheten öppnats för Skutnäs bönehus. Stämningen i mässorna har varit lugn och välkomnande. Vi har alla fått erfara att Herren vårdar oss med sina löftens ord och med sin heliga kropp och blods sakrament. Resan mot himlen tillsammans med de troende som man redan från barndomen känt känns trygg, och man får verkligen uppleva att här hör jag hemma.

Laestadianismen har inte alltid varit känd för sitt regelbundna mässfirande, utan snarare för sina sammankomster, som ibland kallas ordsgudstjänster. Samtidigt har det alltid varit självklart för alla i rörelsen att Herrens bord är en skatt och en stor

nåd från Herren. Där vill vi ofta knäböja för att ta emot Herrens kropp och blod i brödet och vinet. Vid detta bord står vi tillsammans med alla trofasta kristna i kyrkan och i andra väckelserörelser.

En luthersk mäsas och ett andligt liv är inpräglats i våra laestadianska »gener«, vill jag påstå. Det började redan under vår första månad på jorden. När vi var någon månad gamla döptes vi enligt den lutherska dopordningen. Sedan blev vi konfirmerade inför altaret och lovade att hålla oss till tron som är framlagd i katekesen. Efter konfirmationen har nattvardsbordet öppnats för oss, och där hämtar vi kraft i tron regelbundet ända tills vårt sista andetag. I slutet av vår vandring välsignas vi till graven i samma tro som våra fäder hade.

Luther i sig är inte viktig här. Vi vill inte följa den lutherska läran för Luthers skull, utan endast därför att vi har forskat och sett att den så kallade lutherska läran stämmer

Det har funnits
en god ordning,
och det har
varit viktigt att
också församlingen känner
trygghet i denna ordning,
som ytterst har sin grund i
apostlarnas tid.

överens med apostlarnas lära. Vi vill vara bibliska – därför vill vi också vara lutherska.

Det finns också en annan orsak, hämtad från vår egen tradition, som leder oss in i mässan enligt luthersk ordning. Väckelsen har sin bakgrund och början i församlingen som firade mässor i Karesuando kyrka, där prästen Laestadius tjänade vid Herrens bord och förvaltade nattvarden enligt luthersk liturgi. Gud var med, det är tydligt, och välsignade också det ord som han förkunnade från predikstolen.

LAESTADIUS BRÖDER I TJÄNST

Eftersom Gud välsignade församlingen i Karesuando genom mässan, som de kallade prästerna förrättade, har vi i Österbotten velat fortsätta på samma sätt. Nattvards-

gudstjänster i bönehus förrättas av män som är kallad och välsignad till prästämbetet i samma tjänst som Laestadius. Vi har trofasta präster som tidigare har prästvigts i Finland, och präster – så kallade prästdiakoner – som prästvigts i lutherska kyrkor utomlands. Ofta hjälper predikanter till med predikan. Det har funnits en god ordning, och det har varit viktigt att också församlingen känner trygghet i denna ordning, som ytterst har sin grund i apostlarnas tid. Vi står tillsammans med Herrens apostlar och är en ny länk i kedjan av alla dem som går i deras fotspår.

Må Jesus, den store Överherden, välsigna oss alla. ✚

Vesa Pöytäri

Dyrka det skapade eller Skaparen?

*Herren känner människornas tankar,
han vet att de är tomhet (Ps 94:11).*

MÄNSKLIGHETENS FRAMTID och klimatförändringen har varit ett allmänt ämne i media och offentliga diskussioner under hösten. Klimatet framställs som det största hotet mot mänskligheten. Man menar att det krävs radikala förändringar för att rädda jorden.

Är då klimatförändringen ett verkligt hot mot mänskligheten? Det kan så hända, men klimatet är säkert inte det största hotet. Synden i människan är ett mycket större problem, men inte heller den det största. Det allra största problemet är att mänskligheten inte inser och söker Guds bot för sin synd, att man inte tar emot den räddning som Gud erbjuder i Jesus Kristus.

I mänskliga diskussioner förekommer mycket som ingen egentligen vet med säkerhet, sådant som bygger på delsanningar, antaganden eller spekulationer. Till en

del handlar det om mänskliga ideologier som möts. Klimathysterin blir också en antikristlig ideologi bland många, där man sätter Gud till sidan och vill leva och klara sig utan Gud. Också i mänsklighetens stora frågor får vi söka svaren i Guds egen uppenbarelse om livet och framtiden. När Jesus beskriver den yttersta tiden säger han: *»Jag har nu sagt er detta i förväg«* (Matt 24). Skriften skall gå i uppfyllelse. Det skall bli svårt på många sätt: krig, svält, naturkatastrofer och i den sista tiden en *»så stor nöd att något liknande inte förekommit sedan världens begynnelse och aldrig mer skall förekomma«*. Det allra värsta är att laglösheten tilltar, kärleken svalnar hos de flesta och falska profeter och messiasgestalter skall bedra människorna. Men Jesu löfte är att den som håller ut intill slutet skall bli frälst.

Jesus varnar: *»Se till att ingen bedrar er. Ty många skall komma i mitt namn ... och de skall leda många vilse.«* Problemet med falska ideologier är att de ofta har med sig

lite av sanning, men inte hela Sanningen – Jesus Kristus. Falska profeters utsagor kan verka sanna och logiska, t.o.m. bibliska, och kan därför vilseföra många som inte lärt känna Sanningen i Guds ord. Redan från skapelsen fick människan i uppgift att vårda det skapade. Men människan skulle lyssna till Gud och följa hans ord, inte ta råd av djuren och inte heller dyrka det skapade. Vi vet hur det gick när människan i stället lyssnade till djuren, ormen; då fick djävulen sin möjlighet att bedra henne.

Människans böjelse att dyrka det skapade framom Gud, Skaparen, följer med genom hela mänsklighetens historia. Det kan också handla om att dyrka det som människan själv skapat, människohänders verk. I Romarbrevets första kapitel har vi en utförlig beskrivning av följderna när människan övergav Gud och i stället dyrkade det skapade. Följderna är lika uppenbara idag, inget är nytt under solen. Bibeln är en öppen bok som med all tydlighet beskriver hur människan fungerar utan Gud. När människan överlämnas till sig själv och sina egna begär är hon utan framtid, utan hopp. Det är en oändlig skillnad mellan att dyrka människoläror, egna verk och ting som förgår, eller att sätta sitt hopp till den Levande Herren.

Vid Jesu återkomst skall människorna, liksom i Noas och Lots dagar, vara helt upptagna av det jordiska. De visste inget av före slutet kom och förgjorde dem. Människor kan leva i begär, frosseri och överflöd och förstöra både sig själva och sin omgivning. En annan ytterlighet är att leva som träl under en ideologi där man fåfängt försöker rädda sig själv och omgivningen genom att neka de gåvor som Gud gett för det dagliga livet. Aposteln beskriver de sista tidernas avfall från tron, där man håller sig till villosandar och onda andars läror: *»De kommer att förledas av hycklare och lögnare, som är*

brännmärkta i sina samveten och som förbjuder folk att gifta sig och befaller dem att avstå från mat som Gud har skapat för att tas emot med tacksägelse av dem som tror och känner sanningen» (1 Tim 4:2–3).

Också församlingen eller kyrkan kan bli föremål för fel dyrkan. När egna former eller det som man själv eller någon människa åstadkommit betonas framom Gud, är fallet redan nära. Mönstret kan vara ganska lika som på det samhälleliga planet. Man kan ha med sig lite av sanning, men inte hela Sanningen. Man ser kanske fiendens lilla verk i andra bröder, men är blind för att man själv ställt sig i tjänst hos fiendens stora armé. Man kan också bli blind för Guds mäktiga vapen, Jesu försoning på Golgata, som avväpnar fienden och gör församlingen fri. De sammanhang där man binder Kristus till egna mänskliga fällor är antikristliga och därför gäller varningen: *»Följ dem inte!«*

Religion som bygger på ideologier och människors verk saknar hållbar grund, men Kristi församling består. Den grund som är beredd på Golgata är en klippa som håller för människor i alla tider, under alla ideologier. Jesus Kristus är Guds ord till mänskligheten. Där finns förlåtelse för hela mänsklighetens synd. Därför får du lägga bort din synd och i tro ta emot förlåtelsen. Håll ut i tron att Jesu blod har försonat alla dina synder. Då har din tro sitt rätta fäste i evigheten! Då har du en framtid full av ljus och hopp. Då ljuder också för dig en gång orden: *»Kom, ni min Faders välsignade, och ta i besittning det rike som stått färdigt åt er från världens begynnelse.»* En ny himmel och en ny jord! ✚

Tomas Gäddnäs

Texten har tidigare ingått
i Sions Missionstidning nr 11/2018.

Om Kristus i den Niceanska troshbekännelsen

Vi tror på en enda Herre, Jesus Kristus,
Guds ende Son,
född av Fadern före all tid,
Gud av Gud, ljus av ljus,
sann Gud av sann Gud,
född, inte skapad,
av samma väsen som Fadern,
på honom genom vilken allt blev till;
som för oss människor och vår frälsning
steg ner från himlen,
blev människa av kött och blod
genom den helige Ande och jungfrun Maria,
korsfästes för vår skull under Pontius Pilatus,
led döden och begravdes,
uppstod på tredje dagen
i enlighet med skrifterna,
steg upp till himlen,
sitter på Faderns högra sida
och skall återvända i härlighet
för att döma levande och döda,
och vars välde aldrig skall ta slut.

Trons frukt är bebyggelsen

ENLIGT BIBELN BLIR MÄNNISKAN rättfärdiggjord genom tro, utan gärningar. Detta är en Guds gåva (Rom 3:28; Ef 4:8). Samtidigt är denna tro, som förtrostar på Kristus och hans rättfärdighet, aldrig ensam. Därför skriver Jakob att en tro utan gärningar är död (Jak 2:17). En av de gärningar som följer tron är bebyggelsen. Det grekiska ordet för att bebygga, som används i Nya testamentet, kan översättas med »att säga samma sak som«, eller att uttrycka samtycke med någon. »Vi tror, därför talar vi,« säger aposteln Paulus (2 Kor 4:13). Och Jesus säger: »Var och en som bebyggar mig inför människorna, honom skall också jag bebygga inför min Fader i himmelen« (Matt 10:32). I Romarbrevet läser vi: »Om du med din mun bebyggar att Jesus är Herren och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, skall du bli frälst« (Rom 10:9).

Genom Guds ord verkar den Helige Ande tro, och denna tro bär växande frukt i form av bebyggelse och andra goda gärningar. Även om det inte är trons frukter som ger oss syndernas förlåtelse, är de tecken på sann tro. Alla kristna är kallade att leva ut sin tro genom att bebygga Jesus Kristus som Herre och Frälsare. Vi är kallade att vandra i de goda gärningar som

Gud har förberett, så att vi skall vandra i dem (Ef 2:10). En av dessa är just den dagliga bebyggelsen av tron. Tron bebyggar sina synder inför Guds lag (1 Joh 1:9), och den bebyggar en tro byggd på profeternas och apostlarnas grund, där Kristus Jesus själv är hörnstenen (Ef 2:20). Den säger detsamma som Gud om vem vi själva är, och om vem Gud är.

I dag, i våra nordiska länder som präglas av motstånd mot Gud och hans vägar, frestas vi att dölja trons frukter i stället för att låta dem uttryckas i en tydlig bebyggelse. Människofruktan, påverkan från tidsandan och en förförisk ekumenik försöker kväva vittnesbördet. Vi frestas att säga detsamma som människor i stället för detsamma som Gud, och vår trosbebyggelse tonas

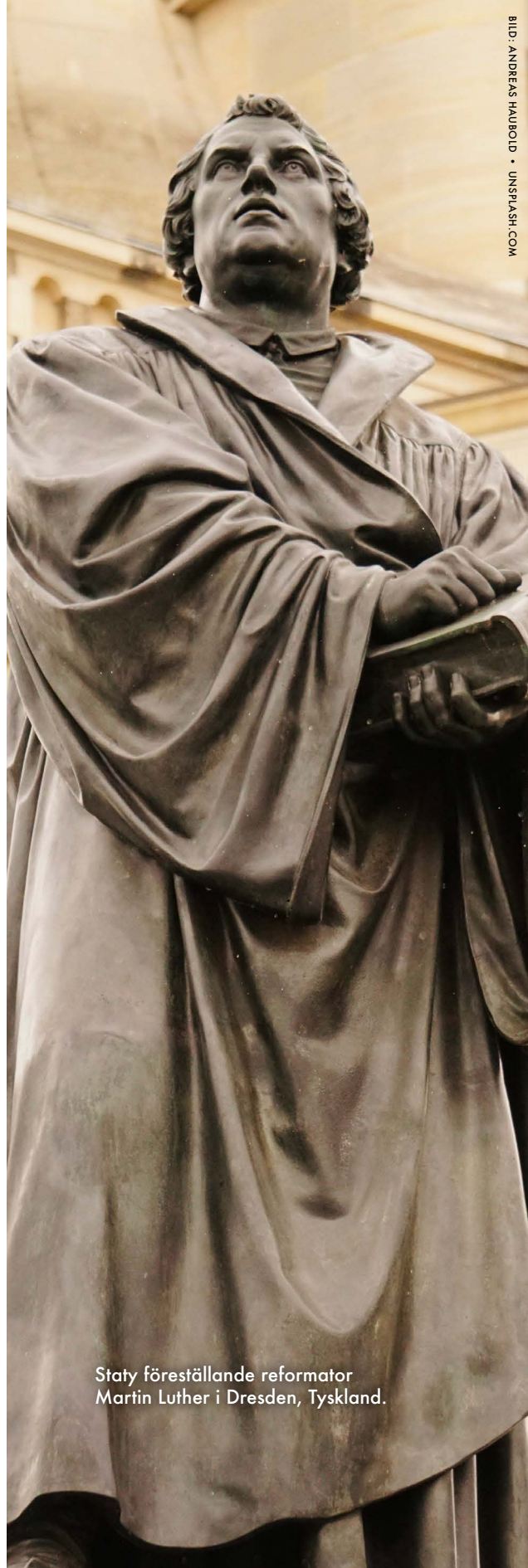

Vi frestas att säga detsamma som människor i stället för detsamma som Gud, och vår trosbebyggelse tonas ner för att undvika motstånd.

ner för att undvika motstånd. Detta är en av orsakerna till att många har börjat skämmas över Guds goda ordningar för familj och kyrka. Många kristna vill inte bekänna sin tro i enlighet med Guds ord, utan vill hellre framstå som ödmjuka och ursäktas sig med att man inte ska vara »tvärsäker«. När bekännelsen tystnar på detta sätt, är det ett tecken på att själva tron blir angripen. För vem är det egentligen vi ursäktar när vi inte vill säga detsamma som Gud klart och tydligt? Det gör detta till en allvarlig sak. För den som vill vandra i den kristna tron är kallad att vandra på hans vägar och lida orätt tillsammans med Kristus med en klar bekännelse. När villolärer hade fått in- steg och splittrat kyrkan, förde den lutherska kyrkan under reformationstiden vidare apostlarnas och fornkyrkans tro just genom att bekänna tydligt, frimodigt och i enlighet med Guds ord.

Även i dag kallas vi att frimodigt och tydligt bekänna vår tro. En klar bekännelse är inte ett hinder för evangeliets framgång eller för kristen enhet, tvärtom. Att vi, genom Anden, får lära oss att säga detsamma som Gud, för oss in i enhet med Gud och med- varandra. På apostlarnas tid, i fornkyrkan och under reformationen, då bekännelsen var stark och teologiska frågor togs på all- var, växte kyrkan och enhet uppnåddes. Då predikade man tydligt att Guds ord är nå- got annat än människors ord, och man för- de det vidare troget. Kyrkan sökte enhet inte genom att bygga broar mellan olika bekän- nelser, utan genom att söka den enda sanna bekännelsen. Äkta enhet kunde endast byg- gas på gemensam tro och bekännelse, efter- som man ville stå enade i apostlarnas lära.

En bekännelse sker både i ord och hand- ling. För det första är vi kallade att bekänna med ord, efter förmåga, kallelse och gåvor. Detta sker bland annat genom att tala Guds ord till vår nästa i vardagen, skriva kristna

Staty föreställande reformator
Martin Luther i Dresden, Tyskland.

artiklar och sjunga goda psalmer om Guds gärningar i hem och kyrka. Men bekännelse sker inte bara med mun och ord, utan också med våra liv. Vart går vi med våra fötter på söndagen? Till kyrkan, eller bara på promenad? Vilken kyrka är vi medlemmar i, och var går vi till nattvard? Särskilt nattvardsgången talar ett tydligt språk här. För där du går till nattvard, bör du kunna säga »amen«, eftersom du står i enighet med den kyrkans bekännelse och nattvardssyn. I nattvarden är gemenskapen djup, både med Kristus och med alla de heliga som hör honom till. *»Eftersom brödet är ett, är vi, fastän många, en kropp. Ty vi har alla del i ett och samma bröd«* (1 Kor 10:17). Nattvarden är alltså det mest synliga uttrycket för både gemenskap och bekännelse. Därför är den

**Bekännelsen
är inte bara en
frukt av tron
och ett vidare-
förande av Guds ord, den
är också en lovsång till
Gud.**

historiska seden att säga »amen« efter mottagandet värd att behålla eller återinföra. Genom att gå till nattvardsbordet där detta förvaltas i enlighet med Guds ord, och genom att säga »amen«, ger du ett enkelt och tydligt vittnesbörd om en gemensam tro och bekänner att det Jesus har sagt är sant. Det är verkligen hans kropp och blod.

Vår bekännelse i ord och gärning har ofta varit långt ifrån perfekt. Det beror inte på en pågående tillväxt i tron, utan på att vi ofta har fruktat kostnaden och föredragit bekvämlighet framför trofasthet. Liksom alla andra goda gärningar är också bekännelsen präglad av vår syndiga natur och behöver nåd. Därför måste även den tackas av Jesu blod, och på domens dag kan vi bara förlita oss på Jesus och inte på några av våra egna gärningar. Samtidigt håller vi fast på att frukt följer av tron hos ett nytt folk, och med den nya människan. Vi tar dagligen vårt kors, vandrar i goda gärningar och bekänner vår tro, och genom bekännelsen bevaras och förs Guds ord vidare i den form det blivit oss överlämnat.

Men inte nog med det. För bekännelsen är inte bara en frukt av tron och ett vidareförande av Guds ord, den är också en lovsång till Gud. Vill du därför lovsjunga Gud, bekänn din tro i ord och gärning, i kraft av Den Helige Ande, tillsammans med alla de heliga. *»Min själ, lova Herren, ja, allt som i mig är, hans heliga namn!«* (Ps 103:1). +

**Markus Snellman,
Kyrkoherde i Den Lutherske Kirke
i Narvik, Lofoten och Harstad**

Jag skäms inte för
evangelium. Det är en
Guds kraft som frälser
var och en som tror,
först juden och sedan
greken.

Romarbrevet 1:16

Prenumerationer

PRISER

Finland

Prenumeration: 45 euro

Gåvoprenumeration: 25 euro

Sverige

Prenumeration: 48 euro + frakt

Gåvoprenumeration: 28 euro + frakt

Obs! Betalningarna i euro.

Norge

Prenumeration: 48 euro + frakt

Gåvoprenumeration: 28 euro + frakt

Obs! Betalningarna i euro.

Övriga

Prenumeration: 48 euro + frakt

Obs! Betalningarna i euro.

Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.

LFF erbjuder tidningen gratis

under ett år till nygifta par.

PRENUMERATIONER I FINLAND

Adresskorrigeringar/register

+358 44 977 5374 (genom textmeddelande)

• elin.nyfelt@lff.fi

Obs! Flyttningsanmälan till Magistraten

*gäller enbart officiella instanser, inte tidnings-
prenumerationer.*

PRENUMERATIONER I SVERIGE

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,

95334 Haparanda

+46 70 242 2766 • hans.rahkola@gmail.com

PRENUMERATIONER I NORGE

Sara Olsen, Borrassveien 17, 9517 Alta

+47 91165805

FAKTURERING

Antero Heikkilä

+358 500 260 539 • antero.heikkila@multi.fi

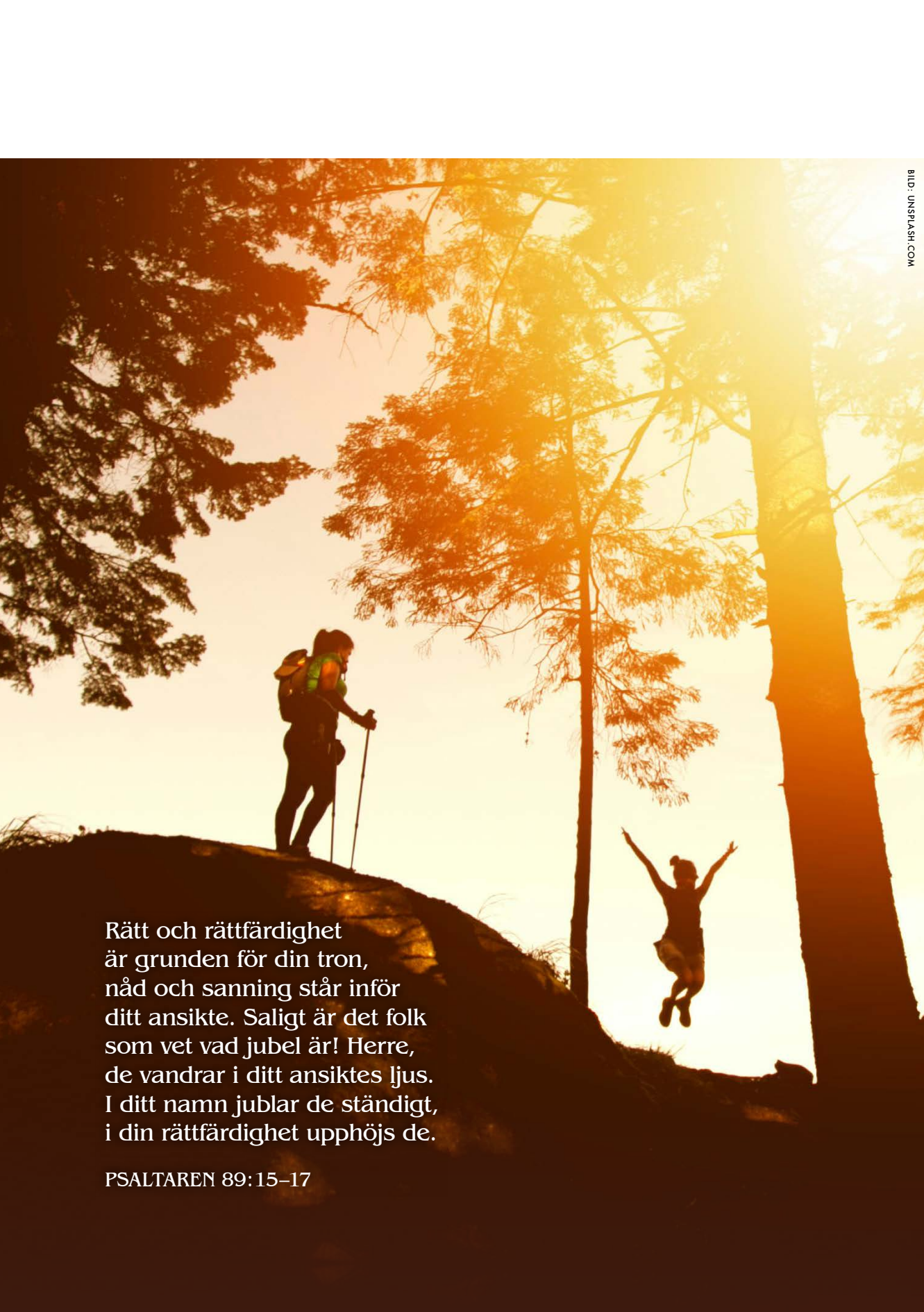
TALTIDNING

Sions Missionstidning finns även som taltidning
på CD. Prenumerationspriset är detsamma

som för papperstidningen. Kontaktperson

för taltidningen är Vesa Pöyhtäri:

+358 44 217 5410 • vesa.poyhtari@lff.fi

A full-page photograph with a warm, golden-orange color palette, suggesting a sunset or sunrise. In the foreground, a person is silhouetted as they hike up a dark, rocky mound, using two trekking poles. In the background, another person is captured mid-jump with their arms raised in a gesture of joy or triumph. Tall, slender trees frame the scene, their branches silhouetted against the bright, glowing sky.

Rätt och rättfärdighet
är grunden för din tron,
nåd och sanning står inför
ditt ansikte. Saligt är det folk
som vet vad jubel är! Herre,
de vandrar i ditt ansiktes ljus.
I ditt namn jublar de ständigt,
i din rättfärdighet upphöjs de.

PSALTAREN 89:15–17